

ved' nie si malá, ty svinka holá

„Kedy budem veľká?“ Janka s mamou sedia vo vani. Mama sa lenivo rozvaľuje vo vode.

Janka sedí vzpriamene. Voda jej siaha až pod pazuchy.

Hrá sa s pohármi a miskami. Varí polievku, vraví, hrachovú so slaninou.

„Kedy budem taká veľká ako ty?“

„Ešte to chvíľu potrvá.“

„Ale ja nechcem mať prsia, keď budem veľká.“

Janka sa s nevôľou pozerá na mamine prsia, ktoré vidí vo vode.

„Prečo nie?“ spýta sa mama a vzpriami sa. Prsia jej teraz vykúkajú z vody.

„Prsia tááкто odstávajú.“ Janka ukazuje rukami, ako ďaleko prsia odstávajú.

Natiahne ruky dopredu tak ďaleko, ako len vládze.

Mama sa pozrie dolu na svoje prsia.

„Také veľké prsia nemám.“

„Ale aj tak odstavajú pridaleko.“

Mama pokrčí plecami.

„Všetky ženy majú špicaté prsia?“

Mama premýšľa.

„Sú aj ovísajúce prsia.“

„Och.“

Mama trocha postrieka Janke plecيا vodou.

„Aj ty budeš mať raz prsia.“

„Ee, nechcem.“

„Keď príde čas, tiež sa ti budú prsia páčiť. Ved' aj Barbina ich má.“ Janka chvíľku premýšľa.

„Ona má okrúhle prsia.“

Mama prikývne.

„Budem mať také prsia ako Barbina?“

„Nemyslím.“

„Alebo ovísajúce prsia?“

„Asi skôr také, ako mám ja,“ vraví mama.

„Uch.“

Mama vezme sprchu a podrží si ju nad prsiami. Ide z nej studená voda. Brrr!

„Mami, Barbina má novú sestru. Videla som to v telke. Kúpiš mi ju?“

„Môžeš napísať Mikulášovi.“

Janka zvráští čelo.

„Koľkokrát sa ešte vyspím, kým príde Mikuláš?“

„Ešte viac ako štyridsať ráz.“

Mama sa na Janku zasnene pozrie.

„Keď si bola bábätko, pila si z mojich prs.“

Janka skríví tvár.

„Vtedy ti to chutilo. A spomeň si na šteniatka, ktoré si videla u zverolekárky. Tie považujú mliečko za lahôdku.“

Jankina tvár sa rozjasní. Prikývne.

„Šteniatka tlačia labkami na maminine prsia. Potom mlieko lepšie tečie.“

Mama vyjde z vane. Utiera sa. Janka vykladá ďalej.

„Psačia mamina má naozaj veľa prsníkov. Našťastie ja budem mať len dva.“

„Čo dva?“ do kúpeľne vojde ocko.

„Dva prsníky. Raz budem mať dva. Páčia sa ti prsia?“

Ocko sa usmeje a zadíva sa na mamine prsia.

„Áno.“

„Páčia sa ti Barbinine prsia?“

„Nikdy som sa na ne poriadne nepozrel.“

„A niektoré prsia ovísajú,“ vykladá Janka pyšne.

„Och, ani som nevedel. Musím to niekedy preskúmať,“ vraví ocko a smeje sa. Rozopne si košeľu. Chce ísť do sprchy.

Mama už drží uterák pripravený pre Janku. „Pod' Janka, je čas ísť spať.“

„Ešte chvíľočku.“

„Nie, Janka. Čakám.“

Janka pomaly vyjde z vane.

„Veď nie si malá, ty svinka holá.“

Mama zvráští čelo.

„Čo to vravíš?“

„Veď nie si malá, ty svinka holá.“

Rýmujeme si tak v škole, s Markom.

Zvieratkovské veršičky.“

Mama poutiera Janku.

„Zvieratkovské?“ pýta sa.

„Veď nie si drahá, ty ovca nahá. Veď nie si blškotatý, ty psíček holinkatý.“

„Ach tak.“

Mama začína chápať.

Janka rýmuje ďalej.

„Veď nie si lev, ty nahý červ.“

„Teraz ja,“ volá ocko spod sprchy.

„To je super, nahý raper.“

„To neplatí, lebo raper nie je zviera,“
vraví Janka.

Odtiahne sprchový záves.

„Ale si sa sekol, nahý sokol.“

Mamina sa smeje a ukazuje na hodiny.

„Je čas ísť spať.“

Janka si oblečie pyžamo.

„Prosím, nie hneď, nahý medveď,“
šomre si.

Ocko vyjde zo sprchy. Mama sa mu
zadíva na nahý zadok.

„Aký vkus, nahá hus.“

„Výborne, mami!“

Janka zatlieska. Mamina sa nahlas
smeje, ocko len troška. Rýchlo vystrčí
Janku s mamou z kúpeľne.

